

РЕШЕНИЕ

№ 12625

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6881** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на “Родина – Турист“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-290/03.06.2024г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г., издадени от гл. инспектор по осигуряването, с което на дружеството-жалбоподател са дадени предписания за заличаване на данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

С оглед проверката по чл. 158 от АПК, съдът счита, че процесната жалба е редовна, като подадена в съответствие с изискванията за форма и съдържание. В съответствие с изискването на чл.159 от АПК, съдът намира същата за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт по чл.118, ал.1 от КСО и при липса на отрицателни процесуални и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По същество, жалбоподателят оспорва административният акт, като материално незаконосъобразен, постановен в противоречие с административно-производствените правила и целта на закона. Твърди се, че констатациите както в Задължителните предписания, така и в обжалваното решение се основават на предположението, че с оглед спряна търговска дейност на дружеството наетите лица не са полагали труд, без обаче да са ангажирани конкретни доказателства в тази насока. Счита се, че не е съобразена нормата на чл. 10, ал. 1 от КСО тъй като

осигуряването започва от момента на започване на упражняването на трудова дейност, който момент съответства на този на подписване на съответния трудов договор и предхожда началната дата на периода подлежащ на заличаване. В тази връзка се сочи, че нито в обжалваното решение, нито в Задължителните предписания не е оспорен факта на сключване на трудовите договори, респ. договора за управление, нито тяхната действителност. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответната страна - Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди съображенията на страните и доказателствата по делото намери следното:

С оспореното решение е оставена без уважение жалба на “Родина – Турист“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Д. – Изпълнителен директор, срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г. издадени от гл. инспектор по осигуряването М. М., с което на дружеството жалбоподател са дадени предписания за заличаване на данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

От писмените доказателства в административната преписка се установяват непротиворечиво следните факти, за които между страните няма спор:

Със Заповед № ЗР-5-21-01575422 от 08.04.2024 г. на ръководителя на ТП на НОИ - С. – град, на осн. чл. 107 от КСО и чл. 11, ал. 1 от Инструкция № 1/2015г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионна дейност от контролните органи на НОИ е възложено извършването на пълна финансова ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на дружеството „Родина-Турист“ АД, ЕИК[ЕИК], за периода от 01.03.2014 г. до 31.03.2024 г.

При извършена проверка в „Регистър на трудовите договори“ (в сила от 01.01.2003 г.) е установено, че дружество „Родина Турист“ АД има подадени уведомления по чл. 62, ад. 5 от КТ за 822 лица в периода от м.01.2003 г. до м.03.2024 г. на длъжности, както следва: „секретар“, „касиер в обществено хранене“, „счетоводител“, „камериерка“, „салонен управител“, „служител реклама“, „регистратор“, „юрис“, „финансов директор“, „финансов контролор“, „портиер“, „гладач“, „куриер“ с осигурителен доход съгласно подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от минимален до среден, съгласно ЗБДОО за определената година. За периода на сключените трудови договори имало регулярно подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО. Установено е още чрез „Справка за декларираните в Персонален Регистър и внесените в Приходи суми и разликата между тях по месечно“ до м.10.2011 г., че дружеството жалбоподател има частично внесени суми за осигурителни вноски, а за периода от м.11.2011 г. до м.03.2024 г. няма внесени осигурителни вноски като дължимата сума била в размер на 493105.16 лв.

Изпратени са задължителни предписания, изх. № ЗД-1-21-01399548 от 27.07.2023г., в отговор на които представляващият дружеството „Родина-Турист“ АД И. Т. Д. със заявление е представил следните документи: оборотни ведомости (за синтетични сметки и подсметки) за периода от м.01.2015 г. до м.03.2023г.; месечни разпечатки на сметки 421, 604, 501 /свързани с начисления и

плащания на персонала за периода 01.01.2015 г.-31.03.2023 г.; годишни данъчни декларации за периода 2015-2016 г.; по чл.92 ЗКПО и декларации 2017-2022 г., от които е видно, че дружеството не е осъществявало дейност през посочените периоди съгл. т. 30 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството и във вр. с чл.92. ад. 1 от ЗКПО. В заявлението представляващият дружеството-жалбоподател е посочил, че прилага горепосочените документи, като за периода от 2015 г. до 2016 г. представляваното от него дружество е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО в които е декларирано, че за горепосочените данъчни години, същото не е извършвало дейност и не е отчело приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство/ в годишните финансови отчети за 2015 г. и 2016 г. дружеството не е декларирано приходи и разходи за текущите години/, а за периода от 2017 г. до 2022 г. дружеството е подало декларации в които е декларирано, че за отчетните години не е осъществявало дейност но смисъла па Закона за счетоводството.

В тази връзка с писмо изх. № 1012-21 -425# 139/22.08.2023 г. до ТД на НАП-С. е изискано предприемане на действия по реда на чл. 110 от ДОПК, спрямо „Родина Турист“ АД, тъй като по отношение на дружеството били подавани за периода 2017г.-2022г. декларации по чл. 38, ал.9. т.2 от Закона за счетоводството, че за финансовия период то не е осъществявало търговска дейност, а същевременно имало подадени данни по чл.5. ал.4 от КСО за лица, назначени по трудови правоотношения. За посочените обстоятелства е извършена проверка от контролните органи на НАП, приключила с протокол № П-2222023178391-073-001/28.02.2024г.

Според констатациите на контролните органи на ТД на НАП – С., обективирани в посочения протокол, не са установени безспорни данни за реално осъществяват търговска дейност от дружеството - не били представени доказателства за основната дейност и обекти, в които се упражнявала същата; не била предоставена подробна/точна информация относно притежавани/наети търговски обекти /офиси, складове, магазини, производствени обекти, цехове, павилиони, сергии и др; при проверката не били представени доказателства за работното място на лицата; при направена справка в информационната система на НАП било установено, че няма данни за активни търговски обекти през проверявания период; не били установени приходи и разходи за търговска и стопанска дейност. Според констатациите на контролните органи на НАП дружеството генерирало единствено задължения за задължителни осигурителни вноски, които не погасявало, като последните не били събрани, въпреки че е образувано изпълнително дело от публичен изпълнител. По безспорен начин не се установявало и полагането на труд в дружество от лицата, тъй като съгласно пар. 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а. т. / и за което са внесени ти дължими осигурителни вноски.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че за ревизириания период са подавани данни по чл.5, ал. 4 от КСО чрез дружеството за лицата:

И. В. Ц., за когото имало подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор, считано от 10.10.2014г. на длъжност „ръководител административен отдел“ и нямало подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение. В тази връзка със задължителни предписания № ЗД-1-21-01348871/09.05.2023г. били изискани представяне на документи, във връзка с осъществяваната от Ц. трудова дейност в „Родина Турист“ АД. С нарочни декларация И. Ц. заявил, че не може да представи трудова книжка, тъй като същата се съхранява в друг град; не смята това за необходимо, с цел потвърждаване на трудов стаж, тъй като информационната

система на НОИ е електронния регистър за осигурителен стаж и няма нужда за потвърждение; лицето декларирало, че е назначен въз основа на трудов договор, като за адрес на полагане на труд посочил, че работата му не предразполага седене в офис; не е посочил размер на трудово възнаграждение, както и конкретни задължения, които имал.

Ц. Д., за когото имало подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор, считано 30.12.2005 г. на длъжност „финансов директор" и нямало подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение. До Д. били изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01344697/28.04.2023 г. за представяне на документи, във връзка с осъществяваната от него трудова дейност в „Родина Турист" АД. С декларация за факти и обстоятелства вх. № 1012-21-425#129/02.06.2023 г. Ц. Д. декларирал, че е назначен въз основа на трудов договор на длъжност „финансов директор“, като изготвял и подписвал банкови документи, финансови документи, годишни финансови отчети.

И. Т. Д. (управителят), за когото са подавани данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО от 2014 до м.04.2023 г. На него също били изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-01-344763/28.04.2023г. за представяне на документи във връзка с осъществяваната от него трудова дейност в „Родина Турист“ АД. С декларация за факти и обстоятелства вх. №1012-2.1-425#130/02.06.2023 г. И. Д. декларирал, че осъществява трудова дейност като управител, като правата и му се състоят в осъществяването на управление и контрол, посочил е, че изготвял и подписвал документи, изпълнявайки трудовата си дейност без да упоменава никакви изготвяни или подписвани документи.

Изпратени били и задължителни предписания до И. М. П. и П. А. М., но същите били върнати като неполучени.

Въз основа на представените от „Родина – Турист“ АД документи пред НАП, както и от данните от информационната система на НОИ, е прието, че лицата за които са били подавани данни за осигурителен стаж и осигурителен доход от дружеството не са били осигурени лица. В тази връзка бил съставен Ревизионен акт за начет № РД-5-21- 01583847/25.04.2024 г. за извършена пълна ревизия по разходите на ДОО за нанесени щети на ДОО от неоснователно извършени осигурителни плащания и издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г. на дружеството жалбоподател да подаде следните декларации:

- декларация образец № 1 с код „заличаване“ на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, по отношение на Ц. Р. Д. за периода от 01.01.2015 г. до 31.03.2023 г., с код за вид осигурен „01“,

- декларация образец №1 за И. В. Ц./починал на 28.11.2023г./ за периода от 01.01.2015 г. до 31.03.2023 г. с код за вид осигурен „01“,

- декларация образец № 1 за И. М. П. за периода от 01.03.2017 г. до 27.11.2023 г. с код вид осигурен „01“,

- декларация образец №1 за И. Т. Д. за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2016 г. с код вид осигурен „01“,

- декларация образец № 1 за И. Т. Д./починал към момента/ и за периода от 01.01.2017 г. до 31.03.2024 г., с код за вид осигурен „10“,

- декларация образец №1 за П. Я. М./починала на 18.12.2022г./ за периода от 01.07.2019 г. до 19.12.2022 г. с код вид осигурен „01“.

Задължителни предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г. издадени от М. М. – гл. инспектор по осигуряването в ТП на НОИ – С. - град са оспорени по административен ред и с оспорваното в настоящото производство Решение № 1040-21-290/03.06.2024г. на директора на ТП на НОИ – С. – град е отхвърлена жалбата на „Родина – Турист“.

За да отхвърли жалбата като неоснователна административният орган е посочил, че Ревизията по разходите на ДОО на „Родина-Турист“ АД е реализирана от компетентно длъжностно лице, при спазване на административнопроизводствените правила като са били събрани множество доказателства, които са съобразени в тяхното единство и взаимовръзка. Ревизията е приключила в срока, определен със заповедта за възлагането ѝ, като предвид, установеното правилно и законосъобразно са били постановени задължителни предписания за заличаване на данните в Р. за конкретно посочените лица и периоди като е прието, че са били подавани неоснователно. Пояснил е, че осигурителното правоотношение възниква при изпълнение на предпоставките, регламентирани в КСО - реално упражняване на трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал.1 от КСО, с внесени или дължими осигурителни вноски. Посочил е, че наличието на трудово правоотношение не доказва наличието и на осигурително. Мотивирал е, че след като в хода на ревизионното производство е установено, че липсват доказателства за реално упражняване от лицата трудова дейност и изплащани възнаграждения за лица, за които са били подадени уведомления за сключени трудови договори на основание чл. 108, ал. 3, т.3 от КСО, контролните органи на НОИ са издали задължителни предписания за заличаване на неоснователно подадените данни в Р.. Позовавайки се на нормативната уредба и съдебната практика на ВАС, органът е посочил, че за да възникне основание за осигуряване е необходимо, не само управителят да извършва трудова дейност, но и да е предвидено в съответен акт на търговското дружество получаване на възнаграждение за това. В случай, че посочените две условия не са едновременно изпълнени основание за осигуряване не възниква по този ред. Заклучил е, че в случая е безспорно установено, че дружеството „Родина – Турист“ АД не е извършвало стопанска/търговска дейност, поради което данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата цитирани в Задължителните предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г. са неоснователно подадени.

По делото е приета административната преписка, която непротиворечиво установява описаните факти за хода на производството, извършените действия и събраните данни, които не са спорни между страните.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

На първо място съдът намира, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган. То е издадено от директор на териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град /Заповед № 1712/17.08.2015г./. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 3 КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ се подават жалбите срещу задължителните предписания на контролните органи по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО.

Потвърдените с обжалваното решение задължителни предписания също са издадени от компетентен орган, а именно – главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град. Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО контролните органи на НОИ при изпълнение на служебните си задължения: дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт. По делото е приложена заповед № ЗР – 5 – 21 – 01575422/08.04.2024 г., с която на основание чл. 107 от КСО е възложено да се извърши пълна ревизия по разходите на ДОО на „Родина - Турист“ АД от контролен орган на ТП на НОИ – М. М. – главен инспектор по осигуряването.

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1 от КСО и в чл. 4, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт /Инструкция № 1/.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 от Инструкция № 1 при извършване на ревизии и проверки контролните органи имат право: да изискват необходимите документи, данни, сведения, справки, декларации, обяснения и други носители на информация, свързани със спазване на осигурителното законодателство, сключените договори с изпълнителите на дейността по профилактика и рехабилитация и нормативните актове във връзка с медицинската експертиза на временната неработоспособност, да изискват от физическите лица, включително едноличните търговци, и юридическите лица и техните поделения да декларират платежните си сметки в страната и в чужбина, както и да предоставят документи, свързани с упражняваната трудова и стопанска дейност.

В глава III „Контролно-ревизионна дейност по спазване на нормативните актове по държавното обществено осигуряване“, Раздел I „Ревизии“, чл. 6 от Инструкция № 1 е дефинирано, че ревизията е съвкупност от действия на контролните органи, насочени към установяване на вземанията на държавното обществено осигуряване за неправилно извършени осигурителни разходи.

Според Раздел II „Проверки“, чл. 27, т.1 от Инструкция № 1 Проверката е действие или съвкупност от действия, предприети от контролните органи по чл. 3, за събиране, установяване и изясняване на факти и обстоятелства, свързани със спазването на нормативните актове по държавното обществено осигуряване, а за паричните помощи за профилактика и рехабилитация – и на договорите, сключени за съответната година. В разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Инструкция № 1 са посочени хипотезите, при които се извършва проверка по разходите на ДОО, като в ал. 2 е регламентирано, че извън случаите по ал. 1 проверка може да бъде извършена по преценка на ръководителя на съответното ТП на НОИ и по данни от информационната система на НОИ, въз основа на които могат да се установят нарушения на нормативните актове по чл. 27. По смисъла на чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от същата инструкция, проверката се извършва на основание писмена

заповед по образец, утвърден от управителя на НОИ, която се издава от ръководителя на съответното ТП на НОИ или от упълномощено от него лице, което в случая е спазено.

В Глава пета от Инструкция № 1 се съдържа регламентацията по издаване на Задължителни предписания, като според чл. 37, ал. 1 при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

В настоящия случай са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г. на „Родина – Турист“ АД, с които е разпоредено дружеството да подаде декларация образец № 1 с код „заличаване“ на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, по отношение на гореизброените лица.

Легалното определение на понятието „осигурено лице“ се съдържа в § 1, т. 3 от ДР на КСО, съгласно който „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8, а лицата по чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски. В разпоредбата на чл. 10 ал. 1 от КСО е предвидено, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО предвижда следното: "Осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване".

Анализът на нормите показва, че задължение на осигурителя /каквото се явява оспорващото дружество/ е да декларира обстоятелствата, посочени в разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО само при налично съществуващо осигурително правоотношение, което предполага началото и осъществяването на трудова дейност от страна на осигуреното лице. Самото понятие трудова дейност, което е част от съдържанието на дефиницията на § 1, т. 3 от ДР на КСО не е легално определено, но съдебната практика е категорична, че става въпрос за престиране на работна сила или за действително реализиран трудов резултат в изпълнение на трудов или граждански договор или при извършване на дейност като самоосигурено лице /в този смисъл например решение № 3152 от 24.03.2023 година на ВАС, шесто отделение, решение № 2743 от 15.03.2023 година на ВАС, шесто отделение, решение № 1211 от 6.02.2023 година на ВАС, шесто отделение и много

други/.

Съгласно трайната практика на ВАС на РБ, обективирана в Решение № 211/08.01.2016 г. по адм. д. № 3681/2015 г., Решение № 292/11.01.2017 г. по адм. д. № 14312/2015 г. и др., наличието на трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. От съдържанието на цитираното по-горе определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Идентичност между трудовото, респективно - служебното, и осигурителното правоотношение не съществува. Наличието на трудово или служебно правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето да упражнява трудова дейност, т.е. не е достатъчно лицето да има валидно възникнало трудово правоотношение, а следва да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. Изключенията от това правило са регламентирани в изречение второ на т. 3 от § 1 от ДР на КСО, съобразно което осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5, според който за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски, се зачита времето на платен и неплатен отпуск за отглеждане на дете; на платените и неплатените отпуски за временна неработоспособност, за отпуск за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст; на неплатения отпуск до 30 работни дни през една календарна година; през което самоосигуряващите се лица, които се осигуряват за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт и за общо заболяване и майчинство, са получавали парични обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане и отглеждане на дете до 2-годишна възраст и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст и периодите на временна неработоспособност, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, през които не са имали право на парично обезщетение.

От представения Доклад № П-22220223178391/29.02.2024г. от органите по приходите при ТД на НАП – С. за извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на „Родина – Турист“ АД се установява, че от дружеството е представена синтетична аналитичност на сч. ска 421 - Персонал, сч. с/ка 604 - Разходи за заплати и сч.с/ка 605 - Разходи за осигуровки и кореспонденция на счетоводна сметка 501 - Каса в лева, по години за периода от 01.01.2017 до 31.08.2023 г., като според приложената ведомост са начислени данъците и осигурителните вноски, но не са платени към републиканския бюджет. В представените оборотни ведомости няма движение по счетоводни сметки от група „Приходи“. В представените оборотни ведомости са отразени само разходи за заплати, разходи за осигуровки и разходи за бъдещи периоди. Към 31.08.2023 г. счетоводна сметка 121/Непокрита загуба от минали години е с дебитно салдо 22308603.03 лв. По сметката няма движение за проверявания перим). Няма движение и по счетоводна сметка 123/Печалби и загуби от текущата година. В случая представляващият дружеството „Родина Турист“ АД е декларирал, че то не е осъществявало стопанска дейност през процесния период, а именно от 2015г. до 2023 г.

В хода на административното, както и на съдебното производство, от дружеството не са представени платежни ведомости, рекапитулации и документи, от които да е видно начин на изплащане на работните заплати. Липсват доказателства за притежавани/наети търговски обекти,

от които дружеството да извършва дейността си през посочения период, както и доказателства за работно място на лицата. След като от страна на управителя не е доказано по делото, че лицата Ц. Д., И. Ц., И. П., И. Д., П. М. действително са работили по трудов договор в дружеството - жалбоподател, то правилни са изводите на административния орган за липса на осигурителни правоотношения, които обуславят законосъобразно процедиране по реда на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

Следователно, правилно и законосъобразно, органите на ТП на НОИ – С. град са приели, че подадените от „Родина – Турист“ АД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за изброените в предписанията лица са некоректно подадени и следва да бъдат коригирани при спазване на задължителните предписания, дадени от контролните органи на ТП на НОИ – С. град. Като е потвърдил тези предписания с обжалваното Решение № 1040-21-290/03.06.2024г., контролният административен орган е постановил един правилен и законосъобразен административен акт.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

В жалбата е направено искане за разпит като свидетели на лицата, засегнати от разписанието, което съдът е допуснал при режим на довеждане. След насрочване на делото е налице промяна в ръководството на дружеството и е подадено заявление от адвокатското дружество, че предвид това обстоятелство не могат да осъществяват защитата. Изпратени са документи на адресите на дружеството в ТР. Не е намерен представител, съответно то е призовано по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК. Не се е явило лице, което да получи книгата. Не са осигурени свидетелите. Предвид на което, съдът се е произнесъл отново по доказателствените искания в жалбата, като ги е отхвърлил, т.е. отменил е определението си за допускане на тези свидетели. В тази връзка, съдът намира, че разпитът на тези свидетели не би допринесъл за друг резултат от делото, по следните задължения. Подадена декларация от страна на управителя на дружеството, че то не развива дейност – декларация по т. 30 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството и във вр. с чл. 92, ал. 1 от ЗКПО.

Съгласно т. 30 на § 1 от ДР на ЗСч, "Предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период" са предприятия, за които едновременно са налице следните условия:

- а) през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон;
- б) през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти;
- в) не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба;
- г) не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби“.

От това следва, че дружеството през периода няма никаква дейност, съответно няма работници, които реално да престоират труд, т.е. не са налице осигурителни отношения.

Осигурителното правоотношение възниква между осигуреното лице (работника/служителя) и

осигурителя (работодателя), както и между осигурителната институция (НОИ/НАП) и осигуреното лице. То е публичноправно и възниква по силата на закона, при изпълнение на условията, посочени в Кодекса за социално осигуряване (КСО). То не е зависимо от волята на страните – напр. работник и работодател не могат да се споразумеят да не внасят осигуровки. Липсата на трудов договор не означава автоматично липса на осигурително правоотношение. Осигуровките не могат да бъдат „опростени“ със споразумение. НАП има право да прави ревизии и да начислява дължими осигуровки със задна дата, както и да проверява декларираните осигурителни правоотношения. Осигурителното правоотношение се доказва с факти, отразяващи реално изпълнение на работа, дори и при липса на писмено споразумение. В случая е налице дружество без дейност, което не извършва никакви сделки и работа, поради което данните сочат, че не е престиран труд и не са налице осигурителни правоотношения през процесния период за лицата, посочени в разпореждането.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на делото основателно се явява искането на ответника за присъждане на възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита, което съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК следва да бъде определено по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК конкретния размер по всеки спор се определя от съда. В случая казусът не се отличава с фактическа и правна сложност. За това съдът счита, че присъждането на по-голямо юрисконсултско възнаграждение от минимално предвиденото в чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ не би било обосновано. Така, съобразно фактическата и правната сложност на делото съдът счита, че на ответника се следва възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита в размер на 100 лева на основание чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Родина – Турист“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение 1040-21-290/03.06.2024г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01583891/25.04.2024г. издадени от гл. инспектор по осигуряването, с което на дружеството жалбоподател са дадени предписания за заличаване на данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

ОСЪЖДА “Родина – Турист“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТП на НОИ – С. град възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14- дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:

